

Markt bezorgd over recycling kunstgras

Anneleen van Trimpont, Tuf Recycling: 'In mei 2017 is het terrein hier hartstikke leeg. Dat belooft ik'

De markt voor kunstgrasrecycling in Nederland is op dit moment redelijk monopolistisch. Nu Vink Barneveld vooralsnog voorzichtig opereert en Var/Attero de handdoek in de ring heeft gegooid, had Tuf Recycling in Dongen dit seizoen misschien wel negentig procent van de markt in handen.

Auteur: Hein van Iersel

Absoluut voor de volle honderd procent monopolist is Tuf Recycling niet. KSP Kunstgras doet ook nog iets, en verder Silica Nova en Carl Rennen. Op het gebied van grootschalige recycling is alleen Tuf Recycling actief. Zo'n marktcijfers doen vermoeden dat het met de klanttevredenheid wel snor zit. Dat valt echter tegen. Ga je rondvragen in de markt, dan wordt er vooral bezorgdheid geuit over het gebrek aan transparantie van het bedrijf. Een aannemer die liever anoniem wil blijven, drukt het als volgt uit: 'Ik krijg bij Tuf Recycling de papieren die ik nodig heb om mijn administratie rond te maken, maar feitelijk weet ik totaal niet wat ze doen.' Impliciet geeft deze aannemer daarmee het signaal af bang te zijn dat eventuele problemen met de verwerking ook op hem af zullen stralen. Dit ondanks dat Van Trimpont meldt dat haar bedrijf

aan de Vierbundersweg 15 een milieuvergunde afvallocatie is. Het bedrijf heeft een afvalverwerkingsnummer en mag dus afvalstroomnummers uitgeven.

Pottenkijkers

Anneleen van Trimpont is directeur en naar eigen zeggen ook voor de volle honderd procent eigenaar van Tuf Recycling BV. Ze verklaart die terughoudendheid om pottenkijkers op het bedrijf rond te laten kijken als volgt: 'Feitelijk is wat wij doen geen *rocket science*. De machines die wij hebben staan zijn op zich niet bijzonder, maar zijn door ons wel zodanig verbeterd en aangepast dat ze beter werken dan de machines van onze concurrenten. Daarom wil ik geen mensen toelaten op het bedrijf. Ik ben bang dat daarmee onze kennis op straat

komt te liggen.' Eigenlijk is wat Tuf Recycling doet in Dongen is ook helemaal geen recycling, maar het voorbereiden van materialen om te worden gerecycled. In de hallen van Tuf worden de maten leeggeloopt met een zelf ontwikkelde *carpet beater*. Het mengsel van zand en allerlei soorten infill en rubber/zand wordt vervoerd naar het bedrijf Hendrickx Grondwerken BV in Molenschot, die dit mengsel verder zou verwerken. Dat laatste lijkt overigens wel mee te vallen. Als wij bellen naar Martin Hendrickx, meldt deze dat de rubber-zandmix nog niet echt wordt verwerkt, maar vooralsnog alleen wordt opgeslagen. Er zou wel druk gewerkt worden aan het procedé waarmee zand en rubber van elkaar kunnen worden gescheiden. Martin Hendrickx: 'Ik hou je daar graag van op de hoogte, maar we zijn nog niet zo ver.'

5 min. leestijd

ACTUEEL

zien van het product dat hier gemaakt zou worden. Afhankelijk van de kwaliteit van de mat kan hier van een schoon granulaat, of eigenlijk regranulaat gemaakt worden. In gevallen waarbij het lastig is om de verschillende soorten kunststof en latex van elkaar te scheiden, is het eindproduct van Looplife een zogenaamd agglomeraat. Een agglomeraat kan voor minder geld worden afgezet dan een regranulaat, maar is nog steeds prima geschikt om de bekende zwarte paaltjes van te maken.

Moeilijk

Het faillissement en de doorstart van Looplife Polymers zorgden voor een groot probleem in de logistiek van Tuf Recycling. Mensen die langs het bedrijf van Tuf aan de Vierbunderweg reden, signaleerden steeds hogere stapels kunstgras die op terrein verzezen. En ook de mailbox van vakblad Fieldmanager draaide bijkans overuren door de vele foto's die werden gestuurd. De directeur snapt best dat dit vragen oproept, maar zegt dat ze niet anders kon, omdat Looplife Polymers een tijd niet draaide en daarmee de logistiek van Tuf in de war schopte. Van Trimont: 'Toen wij net op de markt kwamen, deden wij eigenlijk hetzelfde. Wij attendeerde prospects op de stapels kunstgras die toen op het terrein van Var/ Attero te zien waren.' Van Trimont vergeet daarbij één ding. De matten van Var/Attero lagen op een professionele locatie waar afval verwerkt wordt en het terrein in Dongen oogt niet echt als een professioneel ingericht afvallocatie. Door de hoge stapels kunstgras is het gebouw amper te zien. Op foto's is verder te zien dat bij hevige regen de infill zo het terrein afstroomt, de regenputten op de openbare weg in.

Anneleen van Trimont

Looplife

Het voor 97 procent schoongeklopte tapijt wordt uiteindelijk vervoerd naar het voormalige zusterbedrijf van Tuf Recycling, Looplife Polymers in Hulshout in België. Dit bedrijf, dat eigendom was van de vader van Anneleen van Trimont, ging eind 2015 failliet, maar zou na een doorstart nu weer volledig draaien. Van Trimont sr. is niet langer eigenaar van het bedrijf. Dat is de firma Gebroeders Despriet, een Belgisch bedrijf dat zich volgens de website onder andere bezighoudt met sloop- en grondwerken, maar ook een betoncentrale heeft en actief is in afvalrecycling en in de verwerking van *post-consumer plastics*. Deze naar soort gescheiden en gewassen plastics gaan grotendeels naar Looplife voor verwerking tot plastic korrels. Volgens Trimont zorgt Despriet voor het verwijderen van de laatste drie procent zand uit de mat en het vermalen van de schone mat, zodat deze kan worden gesplitst in verschillende onderdelen: backing, latex en kunstgrasvezels. In Hulshout, waar Looplife Polymers gevestigd is, vindt dus de echte recycling van het kunstgras plaats. Van Trimont jr. laat mij een aantal monsters

Volgens Anneleen van Trimont is de situatie inmiddels veel verbeterd. Zij wijst op een zeilaanhanger die aan de overkant van de weg staat. 'Wij hebben die aanhanger daar neergezet, zodat iedereen die langsrijdt ook echt kan zien dat we verwerken. Iedere dag wordt er minimaal een, maar soms ook twee leeggeklopte matten afgevoerd naar Despriet in België.' Bij het nalezen van de tekst meldt Van Trimont dat de trailer inmiddels op het eigen staat.'

Infil stroomt bij overvloedige regen zo de rioolput in.

Het echte geld moet verdiend worden met de verkoop van de gerecyclede materialen: schoon zand, schoon rubber en regranulaten

De aanhanger bij de buurman neerzetten is tijdens het interview ook pure noodzaak. Het eigen terrein is zo overvol, dat er geen plaats is voor een trailer. Binnen enkele weken zou dat probleem overigens opgelost zijn. Van Trimpont bestrijdt echter dat haar opslag ongeorganiseerd is: 'Wij hebben een volledige plattgrond van ons terrein en weten exact waar elk veld ligt.'

Volgens Van Trimpont is haar bedrijf volgend jaar mei zo ver dat het terrein helemaal leeg is en er met een schone lei aan het nieuwe seizoen kan worden begonnen.

Capaciteit

De capaciteit van Tuf wordt door Van Trimpont zelf geschat op ongeveer 1.000.000 vierkante meter per jaar. Grofweg zijn dat ongeveer 130 voetbalvelden. Het probleem daarbij is dat deze velden in een relatief korte periode worden aangeleverd, maximaal ongeveer tien weken. Het recyclen neemt vervolgens een vol jaar in beslag. Het afhalen van de matten gebeurt niet door Tuf Recycling, maar door Van Wijlen. Van Trimpont: 'Dat zou onszelf nooit lukken. Het is voor ons ondoenlijk om in die korte periode shovels met de juiste uitrusting beschikbaar te hebben. Na die tijd zouden die shovels dan het hele jaar ongebruikt blijven. Vandaar dat wij kiezen voor samenwerking met Van Wijlen.'

Geld

De recyclingmarkt is een markt van centen. Tuf heeft de markt gekregen omdat ze scherper schreven dan Var/Attero. Tuf hanteert naar eigen zeggen inmiddels bedragen van rond de 1,60 tot 2,40 euro per vierkante meter om de velden in ontvangst te nemen. In 2015 en het begin van 2016 waren deze tarieven echter veel lager. Zo rond de € 1,30 per meter. Dat is inclusief het afhalen van de mat, wat Tuf Recycling weer heeft uitbesteed. Attero zat globaal op het dubbele van die kosten. Vergeleken met de kosten van een nieuw veld zijn dit natuurlijk geen wereldbedragen. Anderzijds is het zo dat de kunstgrasmarkt zeer competitief is en dat er al jaren weinig of geen geld verdiend wordt bij de aanleg van nieuwe velden.

Van Trimpont lijkt heel goed te snappen waar het in de toekomst naartoe gaat met kunstgrasrecycling. De kosten die worden doorberekend aan de installateurs van een nieuw veld zijn daarbij niet de *money makers*. Het echte geld moet verdiend worden met de verkoop van de gerecyclede materialen: schoon zand, schoon rubber en regranulaten. Tuf Recycling wil het komende jaar een aantal stappen zetten die dat ideaalbeeld dichterbij brengen. Zo zal het complete proces worden gecertificeerd. Dat betekent dat klanten daarna wel exact weten tot welke materialen hun oude kunstgrasmatten zijn verwerkt.

Be social

Scan of ga naar:

www.Fieldmanager.nl/artikel.asp?id=17-6147